

عنوان مقاله:

دکترین عشق بر پایه پارادایم های سعدی و خواجه نصیرالدین طوسی (پدیدارشناسی باب سوم بوستان و فصل محبت اخلاق ناصری)

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه زبان و ادبیات ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

حمیدرضا جدیدی - استادیار و عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد محلات؛ محلات ایران

خلاصه مقاله:

سعدی و خواجه نصیرالدین طوسی از مفاخر ایرانی سده هفتم هجری به شمار می آیند که آثارشان در شکل دهی اندیشه های پس از خویش تاثیرات ارزنده ای داشته است. مفاهیم «عشق و محبت» از اصطلاحات کلیدی انواع ادبی غنائی و تعلیمی ما و از موضوعات پرکاربرد و مهم مورد استفاده این دو چهره است که با معانی و دیدگاه های متفاوتی مورد استفاده قرار گرفته اند؛ بنابراین نیازمند مقایسه و بازشناسی بر اساس پارادایم های تشکیل دهنده آنها می باشد. در این پژوهش بنیادی با شیوه تحلیلی- توصیفی، نگارنده با پدیدارشناسی باب سوم بوستان سعدی و فصل محبت اخلاق ناصری خواجه نصیر- که از آثار بزرگ ادب تعلیمی فارسی به شمار می آیند- به ارائه نظام فکری مبتنی بر اصول خاص این دو چهره تحت عنوان «دکترین عشق و محبت»، اقدام کرده است و ضمن بهره جویی از اصطلاحاتی همچون پارادایم، دکترین، پدیدارشناسی و مانیفست- که در دانش های دیگر انسانی بیشتر مورد استفاده بوده سعی نموده روزنه ای جدید برای رویارویی با متون ادبی کلاسیک فارسی بگشاید. در سایه این نگرش، درک مفاهیم کلیدی مطروحه در این آثار برای فارسی زبانان در کوتاه ترین شکل، ممکن می شود. در مقاله حاضر پس از بیان پارادایم ها و پدیدارشناسی مفاهیم مرتبط، مقایسه و تطبیق دیدگاه های این دو شخصیت، شکل گرفته و نهایتا دکترین آنها ارائه گردیده است. بدیهی است دکترین پیشنهادی، در معنایی عاریتی است و بر پایه آن، تشابهاتو تفاوت های دیدگاه های این دو در خصوص موضوع مورد بحث اجمالا تبیین گردیده است و به مهمترین عواملی که به وجود آورنده این اندیشه ها بوده نیاز اشاره شده است.

کلمات کلیدی:

عشق، محبت، سعدی، خواجه نصیرالدین طوسی، دکترین، پارادایم، پدیدارشناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1371439>

